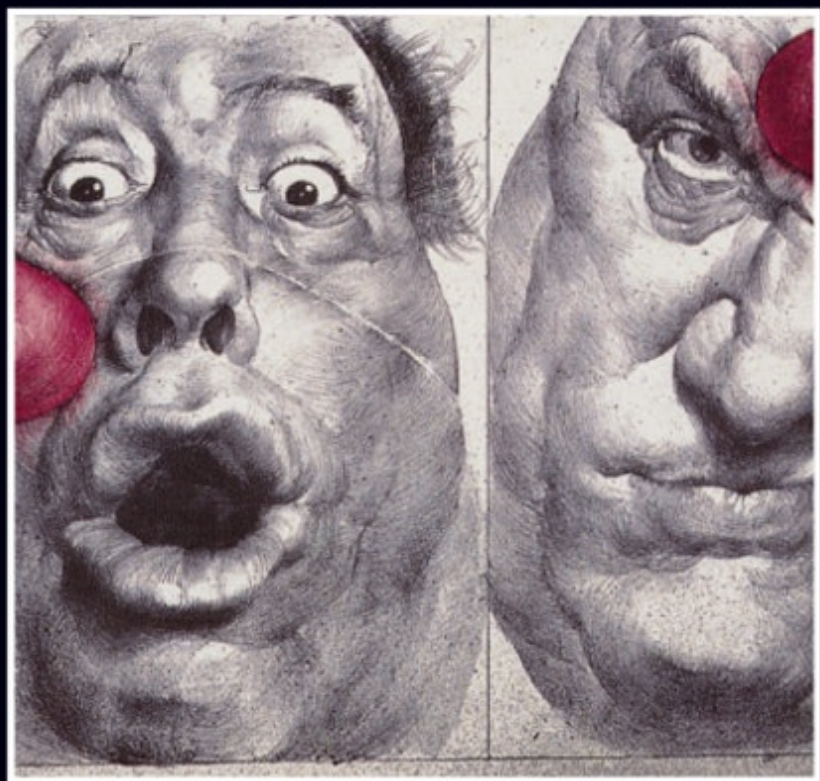

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

DVĚ MINIATURY

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

DVĚ MINIATURY

Román v devíti dopisech
Plazunkov

VOLVOX GLOBATOR

Fjodor Michajlovič Dostojevskij

DVĚ MINIATURY

Román v devíti dopisech

Plazunkov

Translation © Alena Morávková, 2007

ISBN 978-80-7207-961-2 pdf

Z ruských originálů Роман в девяти письмах а Ползунков
(F. M. Dostojevskij, Полное собрание сочинений в тридцати
томах, том I.,

a F. M. Dostojevskij, Собрание сочинений, том I.)

vydaných nakladatelstvími GICHL, Moskva 1956 a Nauka,
Moskva 1972,

přeložila Alena Morávková

Odpovědný redaktor Ladislav Dlabal

Obálka Oldřich Kulhánek

Vydalo nakladatelství & vydavatelství

VOLVOX GLOBATOR,

Štítného 17, 130 00 Praha 3

www.volvox.cz

jako 40. svazek edice Malá řada, celkově jako 763. publikaci

Vydání první

Praha 2007

Adresa knihkupectví

VOLVOX GLOBATOR:

Štítného 16, 130 00 Praha 3 – Žižkov

ROMÁN V DEVÍTI DOPISECH

1 (Petr Ivanyč Ivanu Petroviči)

Velevážený pane a drahocenný příteli!

Už třetí den Vás, tak říkajíc, lovím, můj drahocenný příteli, abych s Vámi projednal jistou veledůležitou záležitost, a nikde Vás nemohu chytit. Včera moje žena na návštěvě u Semjona Alexejiče zcela odůvodněně žertem utrousila, že Vy a Taťjana Petrovna jste párek neposedů. Nejste ještě ani tři měsíce svoji a už zanedbáváte svoje domácí penáty. Moc jsme se tomu nasmáli – samosebou z upřímné sympatie k Vám –, ale teď bez žertů: způsobil jste mi spoustu starostí, můj drahý. Semjon Alexejič vyslovil domněnku, že jste možná na plese v klubu Soudržné společnosti. Zanechám ženu u manželky Semjona Alexejiče a pádím do klubu. Je to k smíchu i k pláči – uvažte mou situaci: jdu na ples sám, bez ženy! Když mě Ivan Andrejič potkal ve vrátnici samotného, hbitě usoudil (sketa!), že trpím neobyčejnou vášní pro taneční dýchánky, popadl mě za ruku, chtěl mě násilím vléci do tanečního sálu a tvrdil, že se v Soudržné společnosti cítí stísněn, jeho bohatýrská duše se nemá kde rozvinout, a že z pačule a rezedy ho rozbolela hlava. Nenalézám tu ani Vás, ani vaši choť a Ivan Andrejič mě ujišťuje a zaklíná se, že jste zaručeně na Hoři z rozumu v Alexandrinském divadle.

Letím do Alexandrinského divadla, ale nejste ani tam. Dnes ráno jsem si myslel, že Vás najdu u Mamonářova, ale marně. Mamonářov mě poslal k Přestřelkinovým – a taky nic. Stručně řečeno, úplně mě to vyčerpalo: posuďte sám, jak jsem se snažil! A proto Vám teď píšu (co se dá dělat!). Moje záležitost není určena pro dopisní papír (jistě mi rozumíte). Lepší by bylo projednat ji mezi čtyřma očima a je to velice naléhavé a

spěchá to. Proto Vás a Taťjánu Petrovnu srdečně zvu dnes k nám na svačinu a na večerní posezení. Moje žena Anna Michajlovna bude nesmírně potěšena. Opravdu, jak se říká, budu Vám do smrti zavázán.

Mimochodem, můj drahocenný příteli, když už to dospělo až k dopisování, vezmu to všechno při jednom – jsem nucen si postěžovat a dokonce Vás pokárat za jeden nejspíš zcela nevinný taškářský kousek... Škodolibě jste si ze mě vystřelil, vy ohavo. Kouska svědomí nemáte! Přibližně od poloviny minulého měsíce k nám vodíte jednoho svého známého, Jevgenije Nikolajiče, a doprovázíte to svým přátelským doporučením, které je pro mě svaté. Mám z té příležitosti radost, přijímám toho mladého muže s otevřenou náručí a přitom současně pokládám hlavu na špalek. Špalek sem, špalek tam, ale vyšlo z toho něco náramného. Teď není čas na vysvětlení, a vůbec je trapné o tom psát, ale poníženě Vás prosím, můj zlomyslný příteli a kamaráde, nemůžete nějakým způsobem, co nejtaktněji, v uvozovkách, potají pošeptat do ouška tomu Vašemu mladému muži, že v našem hlavním městě existuje kromě našeho spousta jiných domů? Já už dál nemohu, můj milý! Jak říkává náš přítel Simoněvič, biju čelem o zem. Až se uvidíme, všechno Vám objasním. Nemíním tím, že ten mladík nemá vychování, nebo že zaostává svými schopnostmi nebo čímsi jiným. Naopak, je to milý a laskavý mládenec. Ale počkejte, až se sejdeme, všechno se dozvíte. A zatím, jestliže ho potkáte, pošeptejte mu, co je třeba, proboha vás prosím, velectěný pane! Udělal bych to sám, ale znáte mě: prostě nemohu a hotovo. Vy jste ho přece doporučil. Ostatně večer si to každopádně vysvětlíme podrobněji. Prozatím na shledanou. Zůstávám atd.

P. S. Maličský už skoro týden stůně a každým dnem je mu